

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	V K 190/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. M. (1)	<u>art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</u> /pkt I wyroku – czyn z pkt 1/	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W okresie od grudnia 2016 roku do września 2017 roku M. B. (1) pozostawała w nieformalnym związku z P. M. (1).</p> <p>We wrześniu 2017 r doszło do rozstania z inicjatywy M. B. (1). P. M. (1) nie akceptował tego faktu. Podejmował próby nawiązania kontaktu telefonicznego z M. B. (1), przychodził do niej, czekał na nią pod miejscem pracy.</p> <p>Na skutek zawiadomienia złożonego m.in. przez M. B. (1) Sąd Rejonowy w Wołominie w dniu 22 czerwca 2018 roku wydał wyrok skazujący P. M. (1) za przestępstwo gróźb karalnych, stalkingu i uszkodzenia mienia na szkodę M. B. (1) i jej rodziców.</p> <p>Podczas jednej z interwencji związanych z zachowaniem P. M. (1), M. B. (1) poznała K. R. - funkcjonariusza Komisariatu Policji w M.. P. M. (1) nie akceptował tej sytuacji. Poszukiwał kontaktu z K. R.. W dniu 01 lipca 2018 r. skontaktował się telefonicznie z KP M. i dopytywał czy K. R. pełni tego dnia służbę. Informował także dyżurnego KP, że w M. przy ul. (...), a więc</p>	<ul style="list-style-type: none"> - częściowo wyjaśnienia oskarżonego - zeznania K. R. - zeznania M. B. (1) - zeznania K. L. - zeznania M. K. - zeznania T. L. - zeznania K. B. (1) - zeznania J. B. - zeznania S. W. - zeznania K. B. (2) - zeznania K. P. - zeznania R. K. (1) - zeznania A. P. - zeznania Ł. R. - protokół oględzin miejsca – ul. (...), M. - protokół przeszukania - protokół zatrzymania rzeczy - protokół oględzin rzeczy z dokumentacją fotograficzną - protokół oględzin rzeczy - materiał pogładowy - protokół odtworzenia utrwalonych zapisów rozmów telefonicznych 	<ul style="list-style-type: none"> - k. 2271-2276, 462-462v, 487-488, 1299-1299v, 1811-1812, 2092-2092v - k. 2277-2286, 206-211, 918-918v, 1088-1088v, 1514-1516v - k. 2301-2309, 130-131, 907-908, 1071-1074, 1452-1453 - k. 2309-2311, 83-84, 904-905 - k. 2525-2529, 71-74, 945-947, 954-957 - k. 2311-2313, 438-439, 901-902 - k. 2313-2317, 163-164, 897-898 - k. 2317-2318, 166-167 - k. 93-94v, 1999 - k. 2287-2290, 281-282 - k. 111-112 - k. 151-152 - k. 201-204 - k. 456-458v, 2000-2000v - k. 67-70, 81-82v - k. 89-92 - k. 132-136, 218-220, 270-272, 308-310, 312-315, 318-321v, 377-381 - k. 181-183, 2049-2068 	

<p>w pobliżu domu M. B. (1), stoi zaparkowany radiowóz policyjny. W dniu 02 lipca 2018 roku M. B. (1) i K. R. wyjechali na urlop nad morze. Przebywali tam do dnia 06 lipca 2018 roku. W tym okresie P. M. (1) za pośrednictwem komunikatora M. wysłał K. R. obraźliwe wiadomości, w tym także jedną o treści „chętnie przyjmę za ciebie dożywocie”</p>	<p>- dokumentacja medyczna K. R.</p> <p>-protokół okazania K. R. tablic z jednostkami broni</p> <p>- płyty DVD-R i DVR-R zawierające dane z telefonów</p> <p>- protokół oględzin rzeczy w postaci zapisu kamer z monitoringu posesji przy ul. (...) w M. wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>- k. 184-200, 598-599, 601-615</p> <p>- k. 238-241, 248-252, 516-519v</p> <p>- k. 275-276</p> <p>- k. 626-708, 756-800, 801-875, 1112-1185, 1916-1919</p> <p>- k. 916-917</p> <p>- k. 180, 269</p> <p>- k. 1766-1807</p>
<p>W dniu 06 lipca 2018 roku w godzinach nocnych M. B. (1) wraz z K. R. wrócili do miejsca zamieszkania kobiety, tj. domu rodzinnego znajdującego się w M., przy ul. (...).</p>	<p>- protokół pobrania materiału od oskarżonego</p> <p>-historia połączeń i sprawozdania z analizy połączeń i logowań</p>	<p>- k. 482</p> <p>- k. 561-587v, 1448-1449</p> <p>- k. 2262-2265</p> <p>- k. 992-995, 1187-1190, 1911-1913</p>
<p>W godzinach popołudniowych w dniu 07 lipca 2018 roku przebywali oni na tarasie domu położonego w M., przy ul. (...). Taras ten znajduje się na wysokości pierwszego piętra budynku. Oprócz M. B. (1) i K. R. na tarasie przebywali K. B. (1), K. L. i M. B. (2). W domu znajdowała się J. B., zaś T. L. udał się do sklepu.</p>	<p>- wydruk z portalu społecznościowego zawierającego wpisy oskarżonego</p> <p>- opinia sądowo-lekarska wraz z opiniami uzupełniającymi</p> <p>- opinia sądowo – psychiatryczna wraz z opiniami uzupełniającymi</p> <p>- opinia sądowo – psychologiczna</p> <p>- opinia z zakresu genetyki sądowej</p>	<p>- k. 996-997v, 1225-1226, 2035-2043, 2623-2624</p> <p>- k. 1191-1196</p> <p>- k. 1745-1750</p> <p>- k. 1834-1875, 2624-2626</p> <p>- k. 1305-1307</p> <p>- k. 711-733, 1261-1287, 1332-1363</p> <p>- k. 750-752, 2101-2101v</p>
<p>Około godz. 16:00 w dniu 07 lipca 2018 roku na posesję wszedł P. M. (1). Polecił znajdującemu się przed domem T. L., aby ten zabrał dzieci. Następnie P. M. (1) udał się na drugą stronę posesji i po schodach wbiegł na tras.</p>	<p>- opinia sądowo psychiatryczno-psychologiczna</p> <p>- wywiad środowiskowy</p> <p>- dokumentacja medyczna dotycząca oskarżonego</p> <p>- odpis wyroku wraz z informacją o karalności</p>	

<p>W tym czasie M. B. (1) i K. R. siedzieli w fotelach skierowanych przodem w kierunku wejścia na taras (od strony schodów). Po wejściu na taras P. M. (1) skierował się w stronę K. R.. Trzymając w dłoni pistolet maszynowy mod. (...) kal. 7,65 mm, powiedział „cześć” i celował w klatkę piersiową K. R.. W tym momencie K. R. podnosił się z fotela. P. M. (1) oddał strzał z trzymanego w rękach pistoletu, a następnie uciekł rowerem z posesji, odjeżdżając w kierunku ul. (...).</p> <p>K. R. doznał on obrażeń w postaci: rany postrzałowej jamy brzucha z uszkodzeniem sieci większej krezki, korzenia krezki i mnogimi uszkodzeniami jelita cienkiego, przerwaniem moczowodu lewego oraz krwotokiem wewnętrznym, skutkujące ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu i choroby długotrwałej.</p>			
<p>1.1.2.</p>	<p><i>P. M. (1)</i></p>	<p><i>art. 263 § 2 k.k.</i></p> <p>/pkt V wyroku – czyn z pkt 2/</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>P. M. (1) do dnia 16 lipca 2018 roku w miejscu zamieszkania posiadał, bez wymaganego zezwolenia, pistolet maszynowy model (...) kal. 7,65 mm, oznaczony w trzech miejscach nr (...) oraz posiadający wewnątrz magazynka wyryte cyfry (...), jak również amunicję w postaci 67 szt. naboji pistoletowych oznaczonych napisem (...) kal. 7,65 Br. Z czego 50 sztuk ww. amunicji ujawniono w dniu 08 lipca 2018 roku podczas przeszukania miejsca zamieszkania P. M. (1), tj. ul. (...) w miejscowości M.. Amunicja znajdowała się w materiałowej torbie z napisem „tropical”.</p>	<p>- częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>- zeznania świadka P. B.</p> <p><u>dokumenty:</u></p> <p>- protokoły przeszukania</p> <p>- dokumentacja fotograficzna</p> <p>- opinia z przeprowadzonych badań broni i balistyki</p> <p>- tablica pogłądowej nr 2 ze zdjęciami jednostek broni</p> <p>- opinie z zakresu genetyki sądowej</p>	<p>- k. 2271-2276, 462-462v, 487-488, 1299-1299v, 1811-1812, 2092-2092v</p> <p>- k. 108-109</p> <p>- k. 118-119, 468-470</p> <p>- k. 524-525</p> <p>- k. 544-545, 1420-1422v</p> <p>- k. 557-558</p> <p>- k. 1441-1446, k. 2028-2031</p>	
<p>1.1.3.</p>	<p><i>P. M. (1)</i></p>	<p><u>art. 190 § 1 k.k.</u></p> <p>/pkt VII wyroku – czyn z pkt 3/</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>W nieustalonym dniu - pomiędzy 01 września a 30 listopada 2017 roku D. B., brat M. B. (1), jechał jako pasażer samochodem osobowym wraz z S. K.. P. M. (1) zatrzymał ich pojazd, a następnie podszedł do samochodu do D. B.. Posługując się nożem groził, że zrobi D. B. krzywdę. S. K. uspokoił sytuację. Tego samego dnia w godzinach</p>	<p>- zeznania pokrzywdzonego D. B.</p> <p>- zeznania świadka S. K.</p> <p><u>dokumenty:</u></p> <p>- opinie sądowo – psychologiczne dot. D. B.</p>	<p>- k. 2626-2628, 1227-1229v, 1233, 1473-1474</p> <p>- k. 2287, 1737-1738</p> <p>- k. 1475-1476, 2638 - 2642</p>	

<p>wieczornych P. M. (1) przyszedł na posesję w M., na której znajdował się D. B.. Krzyczał do D. B., że zrobił on krzywdę M. B. (1), a następnie kazał mu klękać. Potem przyłożył D. B. do głowy przedmiot przypominający broń, mówiąc, że zabiłby go, ale ze względu na konsekwencje prawne tego nie zrobi.</p> <p>Groźby wypowiedziane przez P. M. (1) wzbudziły w D. B. obawę ich spełnienia.</p>			
<p>1.1.4.</p>	<p>P. M. (1)</p>	<p><u>art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.</u></p> <p>/pkt VIII wyroku – czyn z pkt 4/</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Na posesji zajmowanej przez P. M. (1), tj. przy ul. (...) w miejscowości M. znajdował się garaż oraz opuszczony budynek mieszkalny.</p> <p>P. M. (1) w dniu 08 lipca 2018 roku posiadał na dachu budynku, zapakowany w reklamówkę koloru białego susz roślinny koloru brunatno-zielonego o wadze 71,8 grama. Ponadto w pojemniku z tworzywa sztucznego, stojącym na</p>	<p>- częściowo wyjaśnienia oskarżonego</p> <p><u>dokumenty:</u></p> <p>- protokoły przeszukania</p> <p>- protokoły oględzin miejsca</p> <p>- protokoły użycia testera narkotykowego</p> <p>- protokoły oględzin rzeczy</p> <p>- materiał poglądowy dot. oględzin posesji przy ul (...) w M.</p>	<p>- k. 2271-2276, 462-462v, 487-488, 1299-1299v, 1811-1812, 2092-2092v</p> <p>- k. 121-122v, 1552-1553v</p> <p>- k. 137-143, 1554-1560, 1622-1623v, 1624-1628</p> <p>- k. 157-158, 1561-1562, 1617-1618</p> <p>- k. 159-162, 1563-1566, 1616-1616v</p> <p>- k. 1574-1596, 1611, 1632-1638, 1645</p> <p>- k. 1571-1572</p>	

podłodze w opuszczonym budynku posiadał susz roślinny o wadze 254,45 grama. Susz ten stanowił ziele konopi innych niż włókniste, tj. marihuanę o łącznej wadze 318,98 grama netto.	- sprawozdanie z przeprowadzonych badań z zakresu chemii - opinia wydana na podstawie przeprowadzonych badań chemicznych - opinia wydana na podstawie przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej	- k. 1656-1658 - k. 1671-1682	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony P. M. (1) złożył wyjaśnienia na rozprawie w dniu 05 grudnia 2019 roku w zakresie czynu z pkt 1. W swych wyjaśnieniach opisał przebieg związku z M. B. (1). Przyznał,	

że nie mógł pogodzić się z rozstaniem z partnerką, miał problemy z alkoholem, narkotykami, nie potrafił sobie poradzić z sytuacją jaka go spotkała. P. M. (1) przyznał również, że był zazdrosny o M. B. (1), zaś swoje agresywne zachowanie tłumaczył spożywanym alkoholem. Ponadto w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Sądem oskarżony obarczał odpowiedzialnością za to co się stało innych. Nie widział w sobie problemu, który w istocie stał się przyczyną rozpadu związku. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach w sposób deklaracyjny podchodził do relacji z M. B. (1), a w konsekwencji także i później do K. R..

Wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim przyznał, że impulsem jaki popchnął go do tego zachowania była zazdrość o byłą partnerkę. Widząc na posesji domu rodzinnego M. B. (1) samochód pokrzywdzonego, P. M. (1) zabrał ze swojego domu broń i zakupioną wcześniej amunicję i udał się na tą posesję, spotkał przed bramą T. L., któremu polecił zabrać dzieci, następnie wbiegł na taras i postrzelił K. R..

W tym zakresie relacje oskarżonego są wiarygodne i

		<p>korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym zeznaniami M. B. (1) i K. R..</p>
<p>zeznania pokrzywdzonego</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonego K. R. opisują przebieg zdarzenia mającego miejsce w dniu 07 lipca 2018 roku, jak również sytuacje mające miejsce przed tym zdarzeniem, a związane z zachowaniem oskarżonego, jak chociażby groźby kierowane do pokrzywdzonego, czy też interwencje policyjne, w których brał udział K. R..</p> <p>Pokrzywdzony w zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym opisał przebieg zdarzenia, wskazał sprawcę w osobie oskarżonego, którego znał z poprzednich interwencji. Opisał jego wygląd oraz to, że uciekał na rowerze. Według relacji pokrzywdzonego P. M. (1) celował z broni maszynowej w jego głowę lub klatkę piersiową, a z uwagi na to, że on dynamicznie się podniósł, doznał obrażeń jamy brzusznej. Na kolejnym przesłuchaniu pokrzywdzony dodał, że jego stan zdrowia wymagał ponownej hospitalizacji i uniemożliwił mu podjęcie pracy. Odnosząc się do zdarzenia wskazał, że siedział wówczas</p>	

na tarasie, twarzą skierowaną w stronę schodów, po których wszedł oskarżony. Postać oskarżonego zobaczył w ostatniej chwili, wcześniej widać było tylko czapkę z daszkiem. W ocenie pokrzywdzonego oskarżony nie przeładowywał broni, jego zdaniem była ona już przeładowana. Podczas ostatniego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym K. R. opisał początek znajomości z oskarżonym. Ponadto pokrzywdzony na okazywanych mu tablicach poglądowych, na których znajdowała się broń, rozpoznał broń z której strzelał do niego P. M. (1).

Depozycje świadka korespondują z zeznaniami naocznych świadków tego zdarzenia, jak również pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym protokołami oględzin miejsca zdarzenia, które korespondują w szczególności z opisem dotyczącym sposobu w jaki oskarżony znalazł się na tarasie, a także w jaki sposób całe to dynamiczne zdarzenie wyglądało. Zeznania pokrzywdzonego na poszczególnych etapach postępowania są spójne i konsekwentne.

Pokrzywdzony w pewnych momentach emocjonalnie przedstawiał zarówno

	<p>wcześniejsze okoliczności, czyli te okoliczności, które poprzedzały zdarzenie jak i późniejsze, czyli to co wydarzyło się w dniu 07 lipca 2018 roku. Jest to w ocenie Sądu oczywiste i zrozumiałe, biorąc pod uwagę skutek jaki wywołało to zdarzenie. Sąd uznał relacje K. R. za wiarygodne, spójne, konsekwentne, rzeczowe, logiczne i korespondujące z pozostałym materiałem zgromadzonym w sprawie.</p>		
	<p>zeznania świadków</p>	<p>Odnosząc się do dowodów ze źródeł osobowych, a mianowicie zeznań świadków, wskazać należy, że wartość poszczególnych zeznań jest różna. Zasadniczo jednak świadków można podzielić na cztery grupy. Pierwsza grupa świadków to osoby, które były naocznymi świadkami zdarzenia mającego miejsce w dniu 07 lipca 2018 roku na tarasie domu rodzinnego M. B. (1), a więc wartość tych depozycji ma największe znaczenie dla stwierdzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego, tj. M. B. (1), K. L., M. K. oraz K. B. (1). Druga grupa świadków to osoby, które były obecne na miejscu tuż przed i po zdarzeniu, nie widziały momentu ataku P. M. (1) na pokrzywdzonego, tj. T. L. i J. B.. Do trzeciej grupy świadków można zaliczyć osoby, które w swych relacjach opisywały</p>	

stosunek oskarżonego do M. B. (1) i jego zazdrość o związek z K. R., tj. K. B. (2), K. P., R. K. (1) i A. P.. W ostatniej grupie świadków znajduje się S. W., lekarz, który został przesłuchany na okoliczność obrażeń jakich doznał K. R. i Ł. R., który jako taksówkarz przewoził oskarżonego w dniu 13 lipca 2018 roku.

**Świadkowie _____ z
pierwszej grupy.**

Kluczowe znaczenie w przedmiotowym postępowaniu mają zeznania świadka **M. B. (1)** – partnerki pokrzywdzonego, a byłej partnerki oskarżonego. Świadek opisała początek i koniec związku z P. M. (1). Przyznała, że poznała K. R. podczas jednej z interwencji Policji spowodowanej zachowaniem oskarżonego. Zeznała również, że rozstała się z oskarżonym gdyż ten ją pobił, poza tym nie akceptowała go jej rodzina. Oskarżony nie mógł się z tym pogodzić i ją nachodził, groził, co skończyło się wyrokiem wydanym w stosunku do P. M. (1) i zakazem zbliżania do M. B. (1). W dniu 07 lipca 2018 roku ok. godz. 16:00 świadek siedziała wraz z rodziną i pokrzywdzonym na tarasie jej domu rodzinnego. Taras ten znajduje się na wysokości pierwszego pietra. M. B. (1) opisała

zdarzenie z udziałem oskarżonego, który wbiegł na taras z bronią. Podbiegł do pokrzywdzonego i wystrzelił.

Świadkowie – **K. L., M. K. i K. B. (1)** opisali spójnie moment ataku oskarżonego w kierunku K. R.. Ich relacje korelowały ze sobą wzajemnie.

Świadkowie z drugiej grupy.

Istotne znaczenie dla stwierdzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego i posiadanego przez niego zamiaru użycia broni wobec pokrzywdzonego są zeznania **T. L.**, który spotkał P. M. (1) przy bramie posesji. Świadek w swych relacjach opisał to, co działo się tuż przed atakiem na pokrzywdzonego, a mianowicie widział kiedy oskarżony uderzył w bramę posesji, był wówczas na rowerze i polecił świadkowi, aby ten zabrał dzieci, po czym udał się w stronę tarasu. Potem T. L. słyszał jedynie huk.

Z kolei świadek **J. B.** podczas wtargnięcia P. M. (1) na taras i oddania strzału w kierunku pokrzywdzonego była wewnątrz domu. Po usłyszeniu huku, wyszła na zewnątrz i zobaczyła ranne K. R..

Relacje świadków z pierwszej i drugiej grupy były spójne, konsekwentne, korelowały ze sobą wzajemnie jak i z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Z całą pewnością to co wydarzyło się w dniu 07 lipca 2018 roku było ogromnym zaskoczeniem zarówno dla samego pokrzywdzonego, jak i dla M. B. (1) oraz całej rodziny, która była wówczas na tarasie, czy na posesji. Stwierdzić należy, że w ich relacjach w zależności od czasu od którego mogli zaobserwować to, co się dzieje jak i miejsce w którym znaleźli się w dniu 07 lipca 2018 roku ich zeznania nieco od siebie się różnią i Sąd te rozbieżności i różnice dostrzega, ale nie oznacza to, że te relacje są nieprawdziwe, tylko obarczone są czasem i miejscem postrzegania poszczególnych elementów tego zdarzenia.

Świadkowie z trzeciej grupy.

Świadek **K. B. (2)** w toku postępowania przygotowawczego zeznał, że oskarżony jest jego kolegą, który od czerwca 2018 roku pisał mu wiadomości odnośnie tego, że zrobi sobie, M. B. (1) i K. R. krzywdę. W ocenie świadka oskarżony miał obsesję na punkcie swojej byłej dziewczyny.

Mówił, że zabije ją i pokrzywdzonego. W postępowaniu sądowym świadek próbował w sposób zupełnie nielogiczny wycofać się z treści podawanych przez niego w postępowaniu przygotowawczym i ta jego wersja jest zupełnie nieprzekonywująca i nie może być podstawą ustaleń faktycznych. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka złożonym w postępowaniu przygotowawczym.

Świadek **K. P. i R. K. (1)**, znajomi oskarżonego, zeznali, że P. M. (1) było ciężko pogodzić się z rozstaniem z M. B. (1), był bardzo zazdrosny o byłą partnerkę.

Z kolei świadek **A. P.**, pracownik biblioteki w której również pracowała M. B. (1), zeznała, że w dniu 02 lipca 2018 roku tuż po otwarciu biblioteki, wszedł do niej P. M. (1) i pytał o M. B. (1).

Zeznania świadków Sąd ocenił jako wiarygodne, spójne i konsekwentne, potwierdzają to, że P. M. (1) nie mógł pogodzić się z rozstaniem z M. B. (1).

Świadkowie z czwartej grupy.

Świadek **S. W.**, lekarz złożył zeznania na okoliczność doznanych przez pokrzywdzonego K. R. obrażeń w wyniku

		<p>postrzału dokonanego przez P. M. (1).</p> <p>Z kolei świadek Ł. R. w dniu 13 lipca 2018 roku przewoził P. M. (1) taksówką do miejscowości K., który przeskoczył ogrodzenie i wsiadł do samochodu świadka. Świadek miał zawieźć oskarżonego do M., na ul. (...). Podczas przejazdu oskarżony opowiadał świadkowi, że pokłócił się z dziewczyną.</p> <p>Sąd również ocenił zeznania ww. świadków za wiarygodne. Zeznania świadka S. W. korespondują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym opinią sądowo-lekarską.</p>	
	<p>opinia sądowo-lekarska</p>	<p><i>Z opinii sądowo-lekarskiej i dwóch opinii uzupełniających</i></p> <p>wynika, że K. R. doznał w dniu 07 lipca 2018 roku obrażeń ciała w postaci rany przestrzałowej jamy brzusznej z uszkodzeniem sieci większej, korzenia krezki i mnogimi uszkodzeniami jelita cienkiego oraz krwotokiem wewnętrznym. Obrażenia te, według biegłego skutkowały ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k. Obrażenia powstałe u K. R. były skutkiem</p>	

działania broni palnej. Otwór wylotowy rany postrzałowej znajdował się nad prawym łukiem żebrowym i miał średnicę około 1 cm, otwór wylotowy znajdował się nad lewym talerzem biodrowym i jego średnica była nieco większa niż rany wlotowej. Na podstawie stwierdzonych uszkodzeń wewnątrz jamy brzusznej oraz lokalizacji ran wlotowej i wylotowej, zdaniem biegłego, można stwierdzić, że kanał przebiegał w linii prostej. Prowadził on od przednio bocznej prawej powierzchni tułowia na wysokości łuku żebrowego z niewielkim odchyleniem w kierunku tylnym, ku okolicy biodrowej lewej tuż nad talerzem biodrowym. Na tej podstawie, w ocenie biegłego, można wnioskować, że sprawca znajdował się w pozycji stojącej z bronią skierowaną w prawą przednio boczna powierzchnię tułowia pokrzywdzonego. Sam pokrzywdzony w chwili oddania strzału mógł zaś znajdować się w pozycji pośredniej półsiedzącej, za czym przemawia ukośny przebieg rany postrzałowej w kierunku tylnym. Po upływie pięciu tygodni ujawniło się kolejne obrażenie – przerwanie moczowodu lewego, który został uszkodzony na skutek postrzału, zważywszy, że

kanal rany biegł pod kreską esicy, a więc okolicy anatomicznej lokalizacji lewego moczowodu. W ocenie biegłego najprawdopodobniej pierwotnie moczowód uszkodzony był częściowo, a następnie w toku normalnej aktywności życiowej doszło do pełnego przerwania jego ciągłości. Po zapoznaniu się z uzupełniającą dokumentacją medyczną dotyczącą przebiegu leczenia K. R. biegły podtrzymał wnioski z wydanej w dniu 26 sierpnia 2018 roku opinii sądowno lekarskiej, poszerzone w zakresie oceny charakteru doznanych obrażeń o ciężką chorobę długotrwałą w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

Opinia ta ma kluczowe znaczenie dla stwierdzenia, że działanie oskarżonego P. M. (1) zagrażało bezpośrednio życiu pokrzywdzonego K. R., zaś brak udzielonej pomocy skutkowałby jego zgonem.

Sąd uznał powyższą opinię wraz z opiniami uzupełniającymi za pełnowartościowy dowód, zasługujący na danie jej wiary. Opinia sporządzona została, bowiem w oparciu o wskazania wiedzy i nauki, w sposób zgodny z przepisami postępowania karnego. Jest ona jasna,

		rzetelna, szczegółowa i nie zawiera sprzeczności.	
	opinie	<p>Warunki osobiste i zdrowotne oskarżonego P. M. (1), spowodowały, że dla właściwej prawnokarnej oceny zachowania oskarżonego znaczenie miały opinie biegłych psychiatrów i psychologów.</p> <p>Zgodnie z opinią sądowo psychiatryczną – biegli, po przeprowadzeniu obserwacji i badania oskarżonego nie stwierdzili objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, rozpoznali uzależnienie od alkoholu oraz mieszane zaburzenia osobowości. Stan ten nie znosił, ani nie ograniczał zdolności rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.</p> <p>Z opinii sądowo psychologicznej wynika, że ujawniono u P. M. (1) cechy ilościowych deficytów procesów przetwarzania informacji, a także obecność organicznych dysfunkcji ośrodkowego układu nerwowego i oskarżonego. W ocenie biegłych, w relacjach interpersonalnych w funkcjonowaniu oskarżonego obserwowano cechy labilności emocjonalnej, zachowania impulsywne oraz deficyty w zakresie</p>	

zdolności adaptacyjnych. W wynikach przeprowadzonego badania osobowości P. M. (1) ujawniono cechy podwyższonego napięcia wewnętrznego, obniżoną tolerancję wobec przeżywania frustracji – z towarzyszącą temu tendencją do zachowań impulsywnych. Wyraźnie obniżone pozostawały aktualne zdolności adaptacyjne oskarżonego.

W przedmiotowej sprawie konieczne było również zasięgnięcie **opinii**

**sądowo-
psychiatrycznej**

oskarżonego P. M. (1). Z opinii tej wynika, że P. M. (1), podczas przeprowadzenia wywiadu, w sposób przerysowany prezentował swój zły stan emocjonalny, przeżywanie złości, smutku, żalu, tęsknoty. Zmiana tematu powodowała natychmiastowe „wytrącenie” z wcześniejszych przeżyć, wzmożoną uwagę i kontrolowanie wypowiedzanych treści. W bezpośrednim kontakcie, zwłaszcza w obecności jednego biegłego usiłował manipulować autorytetem biegłych, przewagą ich wiedzy i umiejętności nad innymi lekarzami oraz znaczeniem treści opinii dla jego dalszych losów. Wyraźnie zaznaczał się rozdźwięk pomiędzy znaczną ekspresją

prezentowanych emocji, a ich odczuwaniem, brakiem głębszej refleksji dotyczącej samych czynów i pokrzywdzonych. Przyczyny aktualnej sytuacji badany rzutował bezkrytycznie na zewnątrz, nie dostrzegając zupełnie w sobie i swoim postępowaniu siły sprawczej. Depresyjność prezentował w kontekście swojej przyszłości, długości kary i umiejętności poradzenia sobie w tej sytuacji. Był żywo zainteresowany wynikami obserwacji. Zdaniem biegłych oskarżony zna i rozumie podstawowe normy społeczne z tendencją do ich powierzchownej, egocentrycznej interpretacji. W trakcie hospitalizacji werbalizował myśli suicydalne bez tendencji do ich realizacji. W trakcie badań kontakt powierzchowny, pozostawał w nastroju dostosowanym do swojej sytuacji życiowej, udzielał rzeczowych, mieszczących się w płaszczyźnie pytań, odpowiedzi. Prawidłowo zorientowany i skoncentrowany na proponowanych mu zadaniach. Motywacja do ich wykonywania pozytywna. **Analiza wyników badań ujawniła u P. M. (1) tendencję do pokazywania siebie w świetle bardziej patologicznym, niż**

ma to miejsce w rzeczywistości, będącą wyrazem świadomej

obronności. Biegli na podstawie całokształtu analizy wyników badań psychologicznych klinicznych oraz analizy akt sprawy karnej stwierdzili u oskarżonego zaburzenia struktury i funkcji osobowości, szczególnie w sferze emocjonalno-motywacyjnej. Sfera procesów emocjonalno-motywacyjnych ujawniła obniżone zrównoważenie. Charakterystyczna jest bardzo wysoka podatność na stymulacje zewnętrzne. Bodźce pochodzące z otoczenia, szczególnie wówczas, gdy są dla niego ważne, odbiera ze znaczną nadwrażliwością. Obniżona jest tolerancja na frustrację, co powoduje, że sytuacje o obiektywnie niskiej trudności przeżywa jako trudne do zniesienia. Reakcje emocjonalne są u niego dostosowane do sposobu rozumienia i przeżywania

wewnętrznego. Spłycona jest uczuciowość wyższa, a w sytuacjach trudnych posługuje się emocjami podstawowymi typu złość, gniew, agresja, niepokój. Oskarżony jest wewnątrznie napięty i niespokojny. Wobec innych ludzi podejrzliwy i nieufny. Wobec samego siebie przeżywa poczucie skrzywdzenia, odrzucenia. Wysokie jest napięcie

popędowe. Zdaniem biegłych oskarżony przyczyn niepowodzeń szuka poza sobą, w otoczeniu i innych ludziach. Obniżony jest poziom krytycyzmu wobec siebie i swojego zachowania. Badanego charakteryzuje niski poziom kontroli ekspresji emocjonalnej, jest również mało odporny na sytuacje emotogenne, wysoka jest pobudliwość emocjonalna. Ponadto oskarżony ma trudności z odraczaniem zaspakajania potrzeb, realizuje więc i zaspakaja potrzeby doraźne. Napięcie emocjonalne pojawiające się przy frustracji potrzeb jest trudne do zniesienia. Niska jest odporność emocjonalna. W kontaktach interpersonalnych P. M. (1) pozostaje powierzchowny i deklaracyjny. Jest słabo przystosowany społecznie. Relacje interpersonalne, w jakie wchodzi są egocentryczne, nie wiąże się silnie ze swoimi bliskimi. Wobec innych jest instrumentalny, manipulacyjny. Z trudnością buduje i realizuje relacje partnerskie, jest roszczeniowy. Oczekuje od innych uznania i szacunku. Wymaga poświęcania mu dużo uwagi i reaguje wrogością i urazą w sytuacjach niespełniania tych wymagań. Uważa, że nie otrzyma tego

na co zasługuje, że nie jest właściwie rozumiany i należycie doceniany. Skłonny jest do wycofywania się z relacji emocjonalnych lub do przyjmowania pozycji dominacyjnych. Silny stan stresu wywołuje niezrozumienie przez innych jego potrzeb i pragnień. Wywołuje to niepokój i rozdrażnienie. Skłonny jest do utrwalania nastawień negatywistycznych wobec innych ludzi, nie wierzy w przyszłość, odrzuca kompromisy. Jest egocentryczny, łatwo się obraża, ostrożny i zamknięty w sobie. Niespełnione nadzieje, rozczarowanie spowodowały, że czuje się napięty i czujny. Stara się odzyskać swobodę działania i nie zgadza się na żadną formę kontroli ze strony innych ludzi. Nie ma zamiaru z niczego rezygnować, ani w czymkolwiek się ograniczać. Przeciwstawia się zakazom i ograniczeniom, co wywołuje trudności w respektowaniu umów i realizowaniu współpracy. W relacjach osobistych pragnie związku zapewniającego mistyczną jedność i harmonię w stosunkach emocjonalnych i seksualnych. Przekraczanie idealistycznych zasad

wywołuje złość i rozczarowanie.

W ocenie biegłych P. M. (1) ma trudności w odraczaniu zaspakajania potrzeb. Nastawiony jest na realizację potrzeb i życiowych celów doraźnych, nastawionych na natychmiastową gratyfikację. Odrzuca i przeciwstawia się temu, co uważa za przykre i nieprzyjemne lub niezgodne z jego punktem widzenia. Samoocena badanego jest nierealistyczna i chwiejna. Jest skoncentrowany na sobie, podejrzliwy i nieufny, negatywistyczny w oczekiwaniach stawianych innym ludziom, szczególnie znaczącym. Mechanizmy obronne osobowości są silne i prymitywne. Dominuje wśród nich zaprzeczanie, projekcja, wypieranie, odreagowanie za pomocą środków toksycznych. Oskarżony ma słaby wgląd we własne stany psychiczne. Jest mało krytyczny wobec siebie i swojego zachowania, niefrasobliwy i lekkomyślny. Zgodnie z opinią biegłych w trakcie rozwoju wykształcony i utrwalaony został podwyższony poziom agresywności i wrogości. W sytuacjach dyskomfortu emocjonalnego, na najmniejsze nawet pobudzenie reaguje automatycznie silną irytacją, negatywizmem

oraz podejrzliwością i nieufnością. Wysoki jest poziom skłonności do autoagresji, wykorzystywania agresji w formie ataku, jak też w formach przemieszczonych i pośrednich. Podwyższone są wskaźniki agresji ukrytej oraz skierowanej na zewnątrz, co ułatwia realizowanie zachowań agresywnych.

Funkcjonowanie osobowości opisane przez biegłych charakterystyczne jest dla zaburzeń osobowości i stanowi nieprawidłowy wzorzec funkcjonowania intrapsychoicznego i interpersonalnego z cechami dyssocjalności i bierno-agresywności. Taki stan rzeczy wpływa przede wszystkim z warunków rozwoju jego osobowości, przebiegu socjalizacji, czynników konstytucjonalnych oraz skutków nadużywania środków toksycznych. Także w sytuacjach trudnych i/lub ważnych dla niego, które podwyższają poziom napięcia emocjonalnego całość funkcjonowania psychicznego, w tym również spostrzeganie oraz tworzenie obrazów siebie i rzeczywistości, przebiega zgodnie z regulacją emocjonalną.

Tym samym zmienione są wówczas funkcje spostrzegania i

odtworzenia faktów wg mechanizmów typowych dla wzorca funkcjonowania charakterystycznie dla jego osobowości.

Biegli u P. M. (1) rozpoznali uzależnienie od alkoholu i mieszane zaburzenia osobowości. W ocenie biegłych oskarżony, w odniesieniu na zarzucanych mu czynów, nie miał upośledzenia umysłowego, choroby psychicznej w sensie psychozy, uzależnienia od substancji psychoaktywnych ani innego zakłócenia czynności psychicznych zniesionej, ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia czynów lub pokierowania swoim postępowaniem, nie zachodzą więc w ocenie biegłych warunki z art. 31 § 1 i § 2 k.k.

Obszerne przytoczenie treści tej opinii, którą Sąd ocenił jako pełnowartościowy i wiarygodny dowód w sprawie służy także temu, by ocenić wyjaśnienia oskarżonego, zeznania M. B. (1) i jej rodziców. W kontekście tej opinii należy dać wiarę zeznaniom M. B. (1) i jej rodziców, że oskarżony, co zresztą znajduje wyraz w wynikach wywiadu środowiskowego, traktował związek z M. B. (1) jako receptę

na dorosłość. Oskarżony w sposób emocjonalny podchodził do tego związku, miał jego wyidealizowany obraz i w momencie w którym M. B. (1) nie realizowała tychże pomysłów i założeń oskarżonego, ten zachowywał się w sposób, który był dla niej nie do zaakceptowania. Efektem tego było rozstanie, którego również oskarżony nie mógł zaakceptować. Tak jak stwierdzili biegli, oskarżony był zainteresowany tym jakie ewentualne korzyści przyniosą jego wypowiedzi i pozorna postawa zarówno przed Sądem jak i w toku postępowania przygotowawczego. Trzeba stwierdzić, że oskarżony podejmował różne działania, w tym także niezgodne z prawem, np. manifestacyjnie dokonał samookaleczenia w warunkach aresztu śledczego, a gdy był badany na tę okoliczność nie potrafił powiedzieć dlaczego tego dokonał. Opinia ta pozwala ocenić nie tylko treść wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków, którzy byli w tej sprawie przesłuchiwani, ale także pozwala ocenić całokształt zachowania oskarżonego zarówno w kontekście czynu jaki popełnił, ale także później w kontekście wymiaru kary, którą Sąd orzekł.

		<p>Podsumowując, Sąd uznał powyższe opinie za pełnowartościowe dowody, zasługujące na danie im wiary. Opinie sporządzone zostały, bowiem w oparciu o wskazania wiedzy i nauki, w sposób zgodny z przepisami postępowania karnego. Są one jasne, rzetelne, szczegółowe i nie zawierają sprzeczności.</p> <p>Na szczególne podkreślenie zasługuje także i to, że stan zdrowia psychicznego oskarżonego badany był w sposób kompleksowy, także przy wykorzystaniu badań służących ocenie diagnostycznej OUN oraz po konsultacji neurologicznej.</p>	
	<p>kwestionariusz wywiadu środowiskowego</p>	<p>Z zebranych informacji na potrzeby przeprowadzenia wywiadu środowiskowego wynika, że oskarżony prowadził nieustabilizowany tryb życia. Receptą na „dojrzałość” miał być stały związek z M. B. (1), ich plany na małżeństwo, posiadanie dzieci oraz wspólne zamieszkanie. Po zakończeniu związku przez M. B. (1) P. M. (1) zaczął coraz gorzej funkcjonować. Jego zachowanie zaczęło przyjmować postać tzw. obsesyjnej miłości. Ciągłe mówił o swojej byłej</p>	

		<p>partnerce, nachodził ją, nękał, sam miał problemy ze snem, potem popadał w stany depresyjne, miał skrajne zachowania od agresywnych po rezygnacyjne.</p> <p>Sąd uznał przeprowadzony w niniejszej sprawie wywiad środowiskowy za pełnowartościowy dowód w sprawie. Wnioski w nim zawarte znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.</p>	
	pozostałe opinie	<p>W przedmiotowej sprawie została również sporządzona opinia na podstawie przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej z której wynika, że na zabezpieczonych przedmiotach w postaci krótkich spodenek i rozciętej koszulki znajdowało się DNA K. R..</p> <p>Sąd uznał powyższą opinię za pełnowartościowy dowód, zasługujący na danie jej wiary. Opinia sporządzona została w oparciu o wskazania wiedzy i nauki, w sposób zgodny z przepisami postępowania karnego. Jest ona jasna, rzetelna, szczegółowa i nie zawiera sprzeczności.</p>	
	pozostałe dokumenty	Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować wiarygodność	

dokumentów, tj. protokołu oględzin miejsca – ul. (...), M., protokołu przeszukania, protokołów zatrzymania rzeczy, protokołu oględzin rzeczy z dokumentacją fotograficzną, protokołu oględzin rzeczy, materiału pogładowego, protokołu odtworzenia utrwalonych zapisów rozmów telefonicznych, dokumentacji medycznej K. R., protokołu okazania K. R. tablic z jednostkami broni, płyt DVD-R i DVR-R zawierających dane z telefonów, protokołu oględzin rzeczy w postaci zapisu kamer z monitoringu posesji przy ul. (...) w M. wraz z dokumentacją fotograficzną, protokołu pobrania materiału od oskarżonego, historii połączeń i sprawozdania z analizy połączeń i logowań, wydruku z portalu społecznościowego zawierającego wpisy oskarżonego, czy dokumentacji medycznej dotyczącej oskarżonego. Przedstawione dowody mają istotne znaczenie dla stwierdzenie odpowiedzialności karnej P. M. (1) w zakresie 1 czynu, ponadto korespondują ze sobą wzajemnie, jak również z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a nadto zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi

		<p>przepisami, przez uprawnione osoby, zaś ich treść nie budzi wątpliwości. Powyższe dokumenty potwierdzają również to, że P. M. (1) groził pokrzywdzonemu K. R., jak również fakt, iż kontaktował się z Komisariatem Policji i pytał o pokrzywdzonego. Ponadto dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron.</p>	
1.1.2	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1) za wiarygodne w zakresie w jakim przyznał się do tego, że zabezpieczona w miejscu jego zamieszkania amunicja, a następnie broń są jego własnością.	
zeznania świadka P. B.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka P. P., który brał udział w interwencji na terenie posesji zajmowanej przez oskarżonego, podczas której ujawniono 50 sztuk amunicji. Zeznania świadka są spójne i logiczne, jak również znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.		
opinie	W toku postępowania została sporządzona opinia nr (...) z przeprowadzonych badań broni i balistyki. Zgodnie z opinią pocisk zabezpieczony na miejscu zdarzenia pochodził od		

naboju pistoletowego kal.
7,65 mm wz. (...).

Następnie wydana została
opinia nr (...) z przeprowadzonych badań i balistyki. Z
opinii tej wynika, że
pistolet zabezpieczony u
oskarżonego to pistolet
maszynowy mod. (...) ((...))
kal. 7,65 mm nr (...) czechosłowackiej z
1984 roku. Jest on bronią
palną na posiadanie
której wymagane jest
pozwolenie. Nadaje się
do oddawania strzałów
przy użyciu naboju
pistoletowych kal. 7,65
wz. (...). Pod nr (...)
znajduje się pocisk
wystrzelony z lufy
dowodowego egzemplarza
broni. Zabezpieczona
amunicja to: 15 naboju
pistoletowych kal. 7,65
mm wz. (...) prod. czeskiej,
2 naboje pistoletowe kal.
7,65 mm wz. (...) prod.
czeskiej z 2015 roku,
33 naboje pistoletowe
kal. 7,65 mm wz.
(...) prod. czeskiej oraz
17 naboju pistoletowych
kal. 7,65 mm wz. (...) prod.
czeskiej z 2015 roku.
Naboje te stanowią
amunicję do broni
palnej, na posiadanie
której wymagane jest
pozwolenie.

Ponadto biegły z zakresu
badania broni i amunicji
A. M., przesłuchany na
rozprawie w dniu 29 maja
2020 roku podtrzymał
treść i wnioski opinii z dnia
23 listopada 2018 roku.

Z kolei z **opinii wydanej na podstawie przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej** wynika, że na uchwycie plecaka w którym znajdowała się broń palna zabezpieczona u oskarżonego wyizolowano mieszaninę DNA w której to występują cechy profilu DNA charakterystyczne dla P. M. (1).

Sąd uznał wydane w sprawie opinie za pełnowartościowe dowody, zasługujące na danie im wiary. Opinie biegłych sporządzone zostały, bowiem w oparciu o wskazania wiedzy i nauki, w sposób zgodny z przepisami postępowania karnego. Wydane przez specjalistów opinie były jasne, rzetelne, szczegółowe i nie zawierały sprzeczności.

pozostałe dokumenty

Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować wiarygodność dokumentów, tj. protokołów przeszukania, dokumentacji fotograficznej, czy tablicy poglądowej nr 2 ze zdjęciami jednostek broni. Przedstawione dowody mają istotne znaczenie dla stwierdzenia odpowiedzialności karnej P. M. (1) w zakresie 2 czynu, ponadto korespondują ze sobą wzajemnie, jak również z pozostałym

		<p>zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a nadto zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez uprawnione osoby, zaś ich treść nie budzi wątpliwości. Ponadto dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron.</p>	
1.1.3	zeznania D. B.	<p>Zeznania świadka D. B. złożone w postępowaniu przygotowawczym, jak i postępowaniu sądowym są jednoznaczne. Jednakowo świadek D. B. przedstawił sposób zachowania oskarżonego, wypowiedane słowa i był w tym konsekwentny.</p> <p>W ocenie Sądu biorąc po uwagę sposób relacji świadka i jego postawę stwierdzić należy, że te jego depozycje są wiarygodne i w żadnym razie nie można ich potraktować jako zemstę ze strony D. B., ani jako próbę bezpodstawnego obciążenia oskarżonego. Świadek w sposób wiarygodny wyjaśnił dlaczego złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa i wniosek o ściganie po rozmowie z M. B. (1), która opowiedziała mu o tym, co wydarzyło się z udziałem pokrzywdzonego K. R. i w jaki sposób oskarżony zachowywał się w stosunku do K. R..</p>	

		<p>Wobec powyższego zeznania pokrzywdzonego D. B. Sąd uznał za wiarygodne, spójne i konsekwentne.</p>	
	<p>zeznania świadka S. K.</p>	<p>Świadek S. K. w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że w 2017 roku był razem z D. B. w samochodzie i spożywali alkohol. Wówczas drzwi otworzył P. M. (1) i zaczął ubliżać D. B.. W toku postępowania sądowego świadek usiłował nieudolnie wycofać się ze złożonych uprzednio zeznań, zasłaniając się niepamięcią.</p> <p>W ocenie Sądu relacje świadka złożone w toku postępowania przygotowawczego zasługują na wiarę, bowiem korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.</p>	
	<p>opinia</p>	<p>W toku postępowania sporządzone zostały opinie sądowo-psychologiczne D. B. Według opinii intelekt świadka oceniono jako będący w normie, bez zaburzeń, wypowiedzi są zborne i logiczne. W ocenie biegłych świadek ma zdolność do prawidłowego postrzegania, zapamiętywania i odtwarzania faktów.</p> <p>Świadek D. B., w ocenie biegłych, na pytania</p>	

		<p>udzielał odpowiedzi w sposób logiczny, otwarty, bez tendencji do ukazywania siebie w lepszym świetle i bez tendencji do kłamstwa, bez tendencji do konfabulacji i fantazjowania. W depozycjach złożonych przez świadka występują omyłki czasowe, co może być spowodowane działaniem środka psychoaktywnego (marihuany), ale nie wyklucza kontekstu zdarzenia, w jakim brał udział.</p> <p>Sąd uznał wydane w sprawie opinie za pełnowartościowy dowód, zasługujący na danie im wiary. Opinie biegłych sporządzone zostały, bowiem w oparciu o wskazania wiedzy i nauki, w sposób zgodny z przepisami postępowania karnego. Wydane przez specjalistów opinie są jasne, rzetelne, szczegółowe, nie zawierają sprzeczności.</p>	
1.1.4	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1) za wiarygodne w zakresie w jakim przyznał się do tego, że ujawniony na posesji zajmowanej przez niego susz roślinny będący marihuaną był jego własnością.	
sprawozdania i opinie	W toku postępowania przeprowadzono sprawozdanie z		

przeprowadzonych badań z zakresu chemii. W wyniku przeprowadzonych wstępnych badań analitycznych ustalono, że materiał dowodowy zabezpieczony na posesji przy ul. (...) w M. to ziele konopi innych niż włókniste o łącznej masie 319,98 grama netto.

Następnie wydano **opinię na podstawie przeprowadzonych badań chemicznych,** że materiał dowodowy zabezpieczony na posesji przy ul. (...) w M. to ziele konopi innych niż włókniste o łącznej masie 319,98 grama netto.

Z **opinii wydanej na podstawie przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej** wynika, że z próbek pobranych z materiału dowodowego zabezpieczonego podczas oględzin posesji przy ul. (...) w M. wyizolowano DNA którego profil jest zgodny z profilem oskarżonego.

Sąd uznał wydane w sprawie opinie i sprawozdanie za pełnowartościowe dowody, zasługujące na danie im wiary. Opinie biegłych sporządzone zostały, bowiem w oparciu o wskazania wiedzy i nauki, w sposób zgodny z przepisami

	<p>postępowania karnego. Wydane przez specjalistów opinie były jasne, rzetelne, szczegółowe i nie zawierały sprzeczności.</p>	
	<p>pozostałe dokumenty</p>	<p>Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować wiarygodność dokumentów, tj. protokołów przeszukania, protokołów oględzin miejsca, protokołów użycia testera narkotykowego, protokołów oględzin rzeczy oraz materiału pogładowego dot. oględzin posesji przy ul. (...) w M.. Przedstawione dowody mają istotne znaczenie dla stwierdzenie odpowiedzialności karnej P. M. (1) w zakresie 4 czynu, ponadto korespondują ze sobą wzajemnie, jak również z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, a nadto zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, przez uprawnione osoby, zaś ich treść nie budzi wątpliwości. Ponadto dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron.</p>
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</p>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1) w zakresie w jakim twierdził, że chciał jedynie nastraszyć pokrzywdzonego bronią, którą posiadał od dłuższego czasu na strychu swojego domu i w tym celu rozładował magazynek. Niewiarygodne są również w zakresie tego, że nie zdawał sobie sprawy z tego, że w magazynku pozostał jeden nabój. Zachowanie oskarżonego w dniu 07 lipca 2018 roku nie było przypadkowe, bowiem wcześniej kierował groźby wobec pokrzywdzonego, jak również przygotował broń do strzału, tj. przeładował broń, a będąc na posesji rodziny B. nacisnął na język spustowy posiadanej broni, co doprowadziło do wystrzału. Ponadto wchodząc na posesję oskarżony wyraźnie stwierdził do znajdującego się tam T. L., aby ten zabrał dzieci. Nie zasługuje również na wiarę twierdzenie P. M. (1) jakoby była to tylko i wyłącznie troska o to, aby dzieci nie widziały okazywanej broni, bowiem T. L. znajdował się wraz z dziećmi przed bramą	

		<p>posesji, zaś pokrzywdzony i M. B. (1) znajdowali się z drugiej strony posesji, na tarasie. Gdyby zatem zamiarem oskarżonego było tylko i wyłącznie okazanie broni, to dzieci w niczym by mu nie przeszkadzały. Sąd również nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że doszło do wymiany zdań, która sugerowałaby że oskarżony chciał jedynie nastraszyć pokrzywdzonego. Nikt z przebywających na tarasie takiej okoliczności nie potwierdził.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym zeznaniami świadków, a w szczególności zeznaniami pokrzywdzonego K. R.</p>	
	<p>zeznania świadków</p>	<p>Za zupełnie niewiarygodnie Sąd uznał zeznania świadka K. B. (2) złożone na rozprawie. Świadek próbował w sposób zupełnie nielogiczny wycofać z treści podawanych przez niego w postępowaniu przygotowawczym i ta jego wersja jest zupełnie nieprzekonywująca i nie może być podstawą ustaleń faktycznych.</p> <p>Zeznania zaś pozostałych świadków w sprawie, tj. P. R., R. K. (2), Ł. S., P. M. (2), K. K.</p>	

		(1), J. S., P. S., A. G., P. L. i J. G. nie mają znaczenia dla stwierdzenia odpowiedzialności karnej P. M. (1).
dokumenty i opinie	<p>Wiarygodne, jednak niemające znaczenia dla stwierdzenia odpowiedzialności karnej P. M. (1) okazały się dokumenty, tj. protokół przeszukania samochodu P. M. (3) (k. 123-124), protokół przeszukania osoby P. M. (3) (k. 127-128v), protokół przeszukania mieszkania (k. 149-150), protokół przeszukania domu jednorodzinnego w Z. zajmowanego przez K. K. (1) (k. 359-361), protokoły przeszukania samochodów K. K. (2) (k. 362-363, 364-365v), protokół przeszukania osoby K. K. (2) (k. 391-392), protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych w miejscowość S. (k. 407-407v), protokołów przeszukania (k. 443-446, 454-455v), protokoły zatrzymania rzeczy (k. 369-373), protokół oględzin rzeczy w postaci tel. K. K. (1) (k. 589-590) oraz sporządzone w sprawie opinie, tj. opinia (...) z przeprowadzonych badań informatycznych (k. 876-881, 1647-1650), opinia wydana na podstawie przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej</p>	

	(k. 1433-1436), czy opinia wydana na podstawie przeprowadzonych badań cyfrowych nośników danych (k. 1734-1736v).		
1.1.2	opinie	Wiarygodne, jednak niemające znaczenia dla stwierdzenia odpowiedzialności karnej P. M. (1) w zakresie czynu z pkt 2 okazała się sporządzona w sprawie opinia wydana na podstawie przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej (k. 1425-1436)	
1.1.3	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego P. M. (1) w których zaprzeczał, aby kierował w stosunku do D. B. groźby z użyciem niebezpiecznego narzędzia w postaci noża, a potem przedmiotu przypominającego broń, jak również w zakresie w jakim twierdził, że tylko w sposób emocjonalny rozmawiał z pokrzywdzonym na temat tego, co w przeszłości miał robić w stosunku do M. B. (1) . Wyjaśnienia te pozostają w sprzeczności z zeznaniami D. B. i S. K. złożonymi w postępowaniu przygotowawczym, którym to dowodom Sąd dał wiarę.	
zeznania świadka S. K.	Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka S. K. złożonych na rozprawie		

	<p>w dniu 05 grudnia 2019 roku, w których próbował się wycofać ze swoich depozycji złożonych w toku postępowania przygotowawczego. W ocenie Sądu zeznania świadka złożone na rozprawie są nielogiczne i niespójne, a jego zachowanie stanowi nieudolną próbę umniejszenia odpowiedzialności karnej oskarżonego.</p>		
1.1.4	opinie	<p>Wiarygodne, jednak niemające znaczenia dla stwierdzenia odpowiedzialności karnej P. M. (1) okazały się sporządzone w sprawie opinie, tj. opinia wydana na podstawie przeprowadzonych badań z zakresu genetyki sądowej (k. 2071-2074), opinia wydana na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań chemicznych (k. 2078-2079) oraz opinie wydane na podstawie przeprowadzonych badań daktyloskopijnych (k. 1661-1665, 1668-1670, 1692-1712),</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo	I	P. M. (1)

	<p>warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p><u>W świetle ujawnionego w sprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości, że oskarżony P. M. (1) dopuścił się popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., a mianowicie usiłowania zabójstwa K. R..</u></p> <p>Warunkiem odpowiedzialności za czyn z art. 148 k.k. jest ustalenie związku przyczynowego między działaniem lub zaniechaniem sprawcy a skutkiem, stanowiącym znamię czynu zabronionego.</p> <p>Przestępstwo zabójstwa jest przestępstwem umyślnym, które można popełnić zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i ewentualnym. Sprawca zamierzając zabić innego człowieka, musi ten skutek obejmować swoją świadomością, bądź jako skutek konieczny swojego działania lub zaniechania, bądź tylko jako skutek możliwy, który może nastąpić przy realizacji</p>			

zachowania zmierzającego do osiągnięcia innego celu. Sprawca przestępstwa działa w zamiarze bezpośrednim wówczas, gdy chce popełnić czyn zabroniony i bezpośrednio do tego zmierza.

Ocenę, czy sprawca miał zamiar pozbawienia życia ofiary, należy oprzeć na odtworzeniu jego przeżyć psychicznych. Treść tych przeżyć należy ustalić na podstawie wszystkich okoliczności sprawy, uwzględniając zarówno przesłanki natury przedmiotowej (jak rodzaj użytego narzędzia, godzenie w ważne dla życia ludzkiego organy ciała, ilość ciosów i ich siła) oraz natury podmiotowej (przyczyny i tło zajścia, osobowość oskarżonego, a więc jego usposobienie, poziom umysłowy, reakcje emocjonalne, zachowanie w stosunku do otoczenia, tło i powody zajścia, zachowanie przed popełnieniem przestępstwa i po jego popełnieniu, stosunek do pokrzywdzonego (vide: wyrok SA w Krakowie z dnia 13 sierpnia 2013 r., sygn. akt II AKa 80/13 KZS 2013/9/77)). W sprawach o zabójstwo bada się zazwyczaj motyw dla jakiego miałyby być ono dokonane.

Przedkładając powyższe na grunt niniejszej sprawy skonstatować należy, iż zazdrość P. M. (1) o związek jego byłej

partnerki M. B. (1) z pokrzywdzonym K. R. stała się ogniwem zapalnym dla działań oskarżonego.

W ocenie Sądu, oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia pokrzywdzonego. Po opuszczeniu tymczasowego aresztu oskarżony, pomimo obowiązującego go zakazu dążył do nawiązania kontaktu zarówno z M. B. (1), jak i K. R.. Śledził poczynania byłej partnerki i pokrzywdzonego.

Zachowanie oskarżonego, w tym treść wiadomości kierowanych do pokrzywdzonego, oceniane przez pryzmat wyników badań sądowo – psychiatrycznych, świadczy o tym, że planował on zabójstwo K. R.. O bezpośrednim zamiarze zabójstwa świadczy także rodzaj użytego narzędzia. Był to pistolet maszynowy mod. (...) kal. 7,65 mm. Pistolet ten został przygotowany do oddania strzału i wycelowany w klatkę piersiową pokrzywdzonego. Sąd nie miał wątpliwości, że w realiach przedmiotowej sprawy, P. M. (1) zmierzał do dokonania zabójstwa (w zamiarze bezpośrednim), jednakże ze względu na zaistniałe okoliczności – najpierw zmianę pozycji przez

pokrzywdzonego, a w konsekwencji udzielenie pomocy lekarskiej, osiągnął jedynie fazę usiłowania. Rozważając kwestię formy tego usiłowania, Sąd doszedł do przekonania, że usiłowanie popełnienia przestępstwa z art. 148 § 1 k.k., przybrało na gruncie przedmiotowej sprawy formę usiłowania zakończonego, tj. takiego, gdzie sprawca wykonał wszystkie czynności mające prowadzić do pełnej realizacji znamion czynu zabronionego i ze swej strony nie musi już przedsięwziąć czegokolwiek, a jedynie oczekiwać rezultatów swego zachowania.

Oddany przez P. M. (1) strzał z broni palnej spowodował u K. R. obrażenia ciała w postaci rany postrzałowej jamy brzucha z uszkodzeniem sieci większej krezki, korzenia krezki i mnogimi uszkodzeniami jelita cienkiego, przerwaniem moczowodu lewego oraz krwotokiem wewnętrznym, skutkujące ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu w postaci zarówno choroby realnie zagrażającej życiu jak i choroby długotrwałej.

Jednym czynem oskarżony wyczerpał znamiona dwóch przepisów ustawy karnej,

co oznacza zastosowanie art. 11 § 2 k.k.			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	V	P. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przepis art. 263 § 2 k.k. penalizuje posiadanie broni palnej lub amunicji, tj. naboju do broni palnej bez wymaganego zezwolenia. Użyte w tym przepisie pojęcie „posiadania” rozumiane jest szeroko i obejmuje nielegalne władanie tymi przedmiotami zarówno z zamiarem ich przywłaszczenia, jak i krótkotrwałego użycia albo nawet przechowania z upoważnienia innej osoby (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 14 października 1999 r., I KZP 32/99, OSNKW 1999, nr 11-12, poz. 68). Jest to przestępstwo trwałe, polegające na utrzymywaniu stanu bezprawnego, który zaczyna się od nielegalnego wejścia w faktyczne posiadanie, a kończy się jego utratą, np. w wyniku odebrania broni lub amunicji przez organy ścigania, porzucenia tych przedmiotów lub			

<p>przekazania ich komu innemu.</p> <p>Odnosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że oskarżony P. M. (1) od nieustalonej daty do 16 lipca 2018 roku posiadał broń palną oraz amunicję, na których posiadanie zgodnie z ustawą z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji, wymagane jest stosowane zezwolenie. Takim postępowaniem wyczerpał znamiona art. 263 § 1 k.k.</p>			
#	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>VII</p>	<p>P. M. (1)</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Do wyczerpania znamion art. 190 § 1 k.k. konieczne jest groźenie innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby jej najbliższej. Jak trafnie wskazuje się w literaturze, groźba jest „oddziaływaniem na psychikę drugiej osoby przez zapowiedzenie zła, które spotka zagrożonego ze strony grożącego lub innej osoby, na której zachowanie</p>			

grożący ma wpływ. Zazwyczaj przedstawione zagrożonemu zło ma spotkać go w przypadku niepoddania się woli grożącego, ale możliwa jest również groźba, która nie jest związana z jakimkolwiek żądaniem, a ma na celu jedynie wywołanie u zagrożonego stanu obawy przed spełnieniem groźby” (por. K. Nazar-Gutowska, Groźba bezprawna w polskim prawie karnym, Warszawa 2012, s. 137). Sąd Najwyższy uznał, że dobrem chronionym przepisem art. 190 § 1 k.k. jest wolność w sensie subiektywnym, czyli poczucie wolności, wolność od obawy, strachu (vide: wyr. SN z 9.12.2002 r., IV KKN 508/99, Legalis; post. SN z 25.5.2006 r., IV KK 403/05, OSNwSK 2006, Nr 1, poz. 1123). Działanie sprawcy polega na kierowanie pod adresem innej osoby groźby popełnienia czynu zabronionego. Nie jest natomiast warunkiem koniecznym, aby sprawca podjął jakiegokolwiek działania zmierzające do spełnienia groźby. Elementem niezbędnym dla zaistnienia przestępstwa groźby karalnej jest wywołanie obawy u osoby zagrożonej, że sprawca swe groźby może spełnić, co oznacza, że osoba pokrzywdzona traktuje groźbę poważnie i uważa, że jej spełnienie

jest realne. Obawa ta musi być uzasadniona, a zatem, każdy przeciętny człowiek o podobnej do osoby pokrzywdzonej osobowości, czy cechach psychiki, uznałby tę groźbę za realną.

Odnosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, wskazać należy, że groźby P. M. (1) wywołały u pokrzywdzonego D. B. uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione. Przy czym nie stanowi o dekompletacji znamion występkę, że odczuł on zagrożenie po dowiedzeniu się od M. B. (1) o ataku oskarżonego na K. R., co wydaje się wręcz w tej sytuacji być naturalne, a tym samym obiektywnie uzasadnione (tak też SA w Katowicach z dnia 9.11.2016 II AKA 369/16).

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	VIII	P. M. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Odpowiedzialność karną z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ponosi ten, kto, wbrew przepisom ustawy, posiada środki			

odurzające lub substancje psychotropowe. W art. 62 ust. 2 przedmiotowej ustawy wskazany jest typ kwalifikowany tego przestępstwa, w którym znamieniem kwalifikującym jest znaczna ilość narkotyków. Ilość ta jest znamieniem ocennym. Ustawa nie określa wartości, od których należałoby przyjąć kwalifikację konkretnych ilości środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej jako znacznych. Jak wskazał Sąd Najwyższy, który to pogląd jest w większości orzecznictwa i doktryny dominujący miarą „znaczności” może być stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków. Jeżeli zatem przedmiotem czynu jest taka ilość tych środków, która mogłaby zaspokoić tego rodzaju potrzeby co najmniej kilkudziesięciu uzależnionych, to należy przyjąć, że jest tych środków znaczna ilość (vide: wyrok SN z dnia 01 marca 2006 roku, II KK 47/05).

Bezsporne jest to, że susz roślinny o łącznej wadze 318,98 grama netto, który został zabezpieczony na posesji zajmowanej przez oskarżonego jest marihuaną w ilości, która pozwala na odurzenie znacznej ilości

<p>osób, co jednocześnie determinuje przyjęcie, że marihuana, którą oskarżony posiadał jest narkotykiem w znacznej ilości kwalifikowanym z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>	I	P. M. (1)
<p>Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Sąd dokonał korekty w opisie czynu z pkt 1 aktu oskarżenia, która ma charakter redakcyjny, tak aby odpowiadała rzeczywistemu przebiegowi zdarzenia oraz aby wyeliminować drobne mankamenty o charakterze językowym, jednak nie ma szczególnego znaczenia z punktu widzenia najistotniejszych elementów odpowiedzialności karnej oskarżonego.</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach</p>			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. M. (1)	I V VII VIII	I V VII VIII	Wymierzając oskarżonemu karę za ten czyn Sąd miał na uwadze przewagę okoliczności obciążających to jest: - bardzo wysoki stopień winy, wyrażający się w postaci zamiaru bezpośredniego, - bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości

czynu wyrażający się w rodzaju i charakterze naruszonego dobra prawnego jakim jest życie i zdrowie ludzkie; nagannej motywacji, którą kierował się P. M. (1), rodzaju i rozmiarze obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego. Skutki tego zdarzenia dla pokrzywdzonego są dramatyczne, bez wątpienia obrażenia jakich doznał doprowadziły do znaczącego uszczerbku na zdrowiu i konsekwencji, są nieodwracalne;

- uprzednia karalność oskarżonego,

- całkowicie lekceważący stosunek do norm prawnych i społecznych, wyrażający się w braku szacunku do życia i zdrowia ludzkiego, lekceważeniu orzeczeń sądowych i wynikających z nich zakazów,

- brak jakiegokolwiek refleksji odnośnie negatywnych następstw swojego zachowania.

Na korzyść oskarżonego przemawia tylko to, że przestępstwo oskarżonego zakończyło się w formie usiłowania.

Kara 25 lat pozbawienia wolności jest karą surową, nie mniej jednak biorąc pod uwagę wymienione wyżej okoliczności będzie karą adekwatną do popełnionego przestępstwa. Wyrok

zaważy na przyszłości oskarżonego, ale nie można zapominać, że czyn którego dopuścił się oskarżony wobec K. R. zaważył na całym życiu pokrzywdzonego. W ocenie Sądu istotne jest ważenie zarówno funkcji kary jaką ma spełnić w stosunku do oskarżonego przez pryzmat art. 53 i 54 k.k. jak również interesów pokrzywdzonego i skutków jakie czyn oskarżonego spowodował w jego życiu.

Wymierzając tak surową karę pozbawienia wolności Sąd miał także na uwadze postawę oskarżonego. W rzeczywistości P. M. (1) ani nie dostrzegał naganności swojego postępowania, ani też nie żałował swojego czynu. Prezentowana skrucha i przeprosiny są w ocenie Sądu jedynie deklaratywne i służące osiągnięciu celu, jakim jest zmniejszenie dolegliwości karnej. Oskarżony starał się zaprezentować jako ofiara nieszczęśliwej miłości. W korespondencji kierowanej, także w czasie procesu, do M. B. (1) podejmował próby manipulacji. O braku szacunku do norm prawnych ze strony oskarżonego świadczy jego zachowanie w trakcie tymczasowego aresztowania. Wykorzystując uzyskane zezwolenie na kontakt telefoniczny z bratem podejmował próby

bezprawnego kontaktu z innymi osobami. Powyższe wskazuje, że kara pozbawienia wolności stanowiąca represję za popełnione przestępstwo musi uwzględniać także cele wychowawcze i prewencyjne, skłaniające oskarżonego do internalizacji norm prawnych i społecznych. Proces wdrażania tych norm u oskarżonego musi być długotrwały, czego dowodem jest treść korespondencji kierowanej przez niego do S. A. już po wydaniu wyroku, której kopia znajduje się w aktach sprawy.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył wysoki stopień winy oskarżonego, motywację, dla której oskarżony posiadał bez wymaganego zezwolenie broń i amunicję. Na korzyść oskarżonego Sąd poczytał przyznanie się oskarżonego do popełnienia tego przestępstwa. Sąd wymierzył oskarżonemu karę w dolnej granicy ustawowego zagrożenia za to przestępstwo, tj. w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, że będzie ona wystarczająca biorąc pod uwagę cele jakie ma osiągnąć wobec oskarżonego.

Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6

			<p>miesiący pozbawienia wolności, uznając, że jest ona w zupełności wystarczająca, biorąc pod uwagę cele represyjne, zapobiegawcze i wychowawcze. Stopień winy oskarżonego jest wysoki, znaczna jest także społeczna szkodliwość tego czynu. Oskarżony godził w poczucie bezpieczeństwa innej osoby i wykazał lekceważenie dobra prawnego jakim jest to bezpieczeństwo.</p> <p>Wymierzając karę za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani Sąd miał na uwadze wysoki stopień winy oskarżonego. Oskarżony naruszył zasady reglamentacji środkami odurzającymi. Przestępstwo posiadania narkotyków, nawet tych zaliczanych do kategorii tzw. miękkich pośrednio narusza także dobro prawne jakim jest zdrowie i życie ludzkie. Na korzyść oskarżonego przemawia właśnie rodzaj posiadanego narkotyku, a także przyznanie się oskarżonego do popełnienia tego przestępstwa.</p>
	II	II	<p>Sąd na mocy art. 93c pkt 4 k.k. w zw. z art. 93a § 1 pkt 2 i 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego P. M. (1) środki zabezpieczające w postaci terapii zaburzeń</p>

			<p>osobowości oraz terapii uzależnień.</p> <p>Sąd dzieląc w całości opinię sądowo-psychiatryczną stwierdził, że zasadnym jest orzeczenie terapii osobowości i terapii uzależnień. Biegli jednoznacznie wskazali, że nieprawidłowo ukształtowana osobowość oskarżonego może doprowadzić w przyszłości do popełnienia przez niego przestępstw i niezbędne jest aby oskarżony uczestniczył w tej terapii. Orzekając karę pozbawienia wolności Sąd orzekł środki zabezpieczające, które będą miały charakter nie tylko zabezpieczenia, ale również będą swoistą pomocą oskarżonemu, który jest młodym człowiekiem i ma szansę na skorygowanie tych wszystkich wad, które zostały u niego ujawnione.</p>
	X	X	<p>Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności Sąd miał na względzie treść art. 88 k.k., który stanowi, że jeśli najsurowszą karą orzeczoną za jedno ze zbiegających się przestępstw jest kara 25 lat pozbawienia wolności, orzeka się tę karę jako karę łączną.</p>
	IV	IV	<p>Na podstawie art. 46 § 1 k.k., uwzględniając w części wniosek oskarżyciela posiłkowego,</p>

Sąd zasądził od oskarżonego P. M. (1) na rzecz pokrzywdzonego K. R. kwotę 3.368,17 zł tytułem częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem oraz kwotę 200.000 zł złotych zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, w pozostałym zaś zakresie wniosek oddalił.

Biorąc pod uwagę rodzaj naruszonego dobra Sąd uznał, że w świetle stopnia krzywd jakich na skutek przedmiotowego zdarzenia doznał oskarżyciel posiłkowy orzeczenie zadośćuczynienia na jego rzecz jest zasadne. Jak wskazano powyżej, ustalając wielkość, jak w tym wypadku, doznanej krzywdy (szkody niemajątkowej) Sąd kieruje się zasadami prawa cywilnego. Przy tym uwzględniać można tylko te składniki lub elementy tej szkody, które wynikły bezpośrednio z zachowania się sprawcy lub ze skutków tego zachowania się (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 1994 r., sygn. WR 75/94). Indywidualny charakter zadośćuczynienia przesądza o tym, że ostateczne ustalenia, jaka konkretnie kwota jest „odpowiednia” z istoty swej należy do sfery swobodnego uznania sędziowskiego, lecz nie

może to być uznanie dowolne (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 lutego 2008 r., sygn. II KK 349/07). Uwzględnienie subiektywnych odczuć skutkowałoby bowiem eskalacją roszczeń – odrażąco wyrachowanych, aż po oczywiście nierozsądne, zmierzające do niestosownego wzbogacenia się tą drogą (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30 grudnia 2004 r., sygn. II AKa 260/04). Jak słusznie podnosi się w judykaturze, zadośćuczynienie mające charakter kompensacyjny z jednej strony nie może więc mieć jedynie charakteru symbolicznego, a z drugiej nie może być nadmierne. Wysokość zadośćuczynienia musi być utrzymana w rozsądnych granicach, art. 445 § 1 k.c. wymaga bowiem, aby suma zadośćuczynienia była odpowiednia. Biorąc to pod uwagę, Sąd uznał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy, przez pryzmat powyższych rozważań, pozwala w tym postępowaniu na określenie wysokości kwoty zadośćuczynienia dla pokrzywdzonego, przy uwzględnieniu stopnia doznanych przez niego krzywd. Mając zatem na uwadze, że oskarżyciel posiłkowy, na skutek

przestępczego działania oskarżonego mógł stracić życie Sąd uznał za zasadne zasądzenie na jego rzecz od P. M. (1) jako spełniającej wyżej wskazane wymogi, kwoty 200.000,00 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Tym samym, w pozostałym zakresie, wniosek oskarżyciela posiłkowego należało oddalić.

Odnosząc się zaś do kwestii zasądzonej na rzecz pokrzywdzonego kwoty 3.368,17 zł tytułem częściowego naprawienia szkody wskazać należy, iż w przypadku złożenia wniosku o odszkodowanie, Sąd ma obowiązek nałożyć na oskarżonego taki obowiązek, przy czym zgodnie z art. 46 k.k. Sąd czyni to w oparciu o przepisy kodeksu postępowania cywilnego. Oznacza to m.in. to, że oskarżyciel posiłkowy musi udowodnić wysokość poniesionej szkody. W toku tego postępowania pokrzywdzony udowodnił wysokość poniesionych kosztów leczenia do wysokości 3.368,17 zł. Sąd nie kwestionuje tego, że pokrzywdzony poniósł dalsze koszty m.in. koszty związane z obniżeniem wynagrodzenia, jednakże w żaden sposób tychże kosztów nie uzasadnił, ani nie udowodnił. Nawet zeznania pokrzywdzonego w tym zakresie były

			<p>lakoniczne i niekonkretne, aby Sąd mógł na ich podstawie dokonywać jakichkolwiek wyliczeń. Oznacza to, że Sąd zasądził odszkodowanie w części, a więc w takiej wysokości, w jakiej zostało to rzeczywiście, po przedłożeniu stosownej dokumentacji udowodnione.</p> <p>Dodać jednocześnie trzeba, że treść uzasadnianego wyroku nie stoi na przeszkodzie dochodzeniu przez pokrzywdzonego niezaspokojonej części roszczeń w drodze postępowania cywilnego.</p>
5.	Inne		
ROZSTRZYGNIECIA			
Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. M. (1)	II	II	<p>Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 1 pkt. 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. - pistoletu maszynowego mod. (...) (...) kal. 7,65 mm z magazynkiem oraz pocisku i łuski, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 na karcie 2081 akt sprawy pod poz. 1,2,10.</p> <p>Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd postanowił</p>

			zwrócić, uznając za zbędne, dowody rzeczowe opisane w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 na karcie 2081 akt sprawy pod poz. 4 i 9 oskarżonemu P. M. (1), zaś pod poz. 5,6 - pokrzywdzonemu K. R.. Z kolei dowody rzeczowe opisane pod poz. 7,8 pozostawiono w aktach sprawy.
VI	VI	Na podstawie art. 44 § 6 k.k. orzeczono przepadek naboju pistoletowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 na karcie 2081 akt sprawy pod poz. 3 i 11.	
XI	XI	Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył P. M. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 lipca 2018 roku godz. 14:40 do dnia 20 lipca 2018 roku godz. 14:40 i od dnia 09 kwietnia 2020 roku godz. 14:40 do dnia 14 października 2020 roku. Okres od dnia 20 lipca 2018 roku do dnia 09 kwietnia 2020 roku nie mógł zostać zaliczony na poczet orzeczonej kary, bowiem P. M. (1) odbywał karę pozbawienia wolności w innej sprawie.	
IX	IX	Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005	

	<p>roku o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek poprzez zniszczenie suszu roślinnego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) na karcie 1684 akt sprawy pod poz. 1 i 2.</p> <p>Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. orzeczono zwrot oskarżonemu, jako zbędnych dla postępowania, dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) na karcie 1685 akt sprawy pod poz. 1-14.</p>	
<p>6. inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Odnosząc się do wywodów jednego z obrońcy, w zakresie czynu z pkt 4, stwierdzić należy, że Sąd nie może podzielić poglądu, jakoby marihuana była prawie legalnym środkiem odurzającym, bowiem w</p>		

istocie w dalszym ciągu marihuana jest objęta zakazem wynikającym z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Ewentualne dywagacje na temat tego, czy w przyszłości będzie to narkotyk zalegalizowany czy nie, nie mają w realiach niniejszej sprawy żadnego znaczenia.

Odnosząc się zaś do **czynu z pkt 1**, Sąd nie podzielił poglądu pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, że usiłowanie zabójstwa miało związek z pełnieniem służby przez K. R., bowiem w ocenie Sądu zarówno zamiar oskarżonego jak i okoliczności tego przestępstwa związane były z pokrzywdzonym wyłącznie jako obecnym partnerem M. B. (1).

Ponadto odnosząc się do stanowiska pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego w zakresie kary dożywotniego pozbawienia wolności czyli kary de facto eliminacyjnej, w ocenie Sądu, kara ta byłaby karą drastycznie surową w stosunku do oskarżonego. Skutki tego zdarzenia dla pokrzywdzonego są dramatyczne, bez wątpienia obrażenia jakich doznał K. R. doprowadziły do znaczącego uszczerbku na zdrowiu i konsekwencji, które są nieodwracalne. Nie mniej jednak, biorąc pod

<p>uwagę formę popełnienia przestępstwa, tj. formę stadialną, czyli usiłowanie, w ocenie Sądu nie ma powodów do wymierzenia kary dożywotniego pozbawienia wolności.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>XII</p>	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego P. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 34.891 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych, biorąc pod uwagę treść wyroku jak również sytuację majątkową oskarżonego, uwzględniając fakt, iż oskarżony jest człowiekiem młodym i ma możliwości zarobkowe, jak również majątkowe do uiszczenia ww. kwot.</p>	
<p>7. Podpis</p>		